

A Székesfehérvári Járásbíróság Dr. Várhelyi Tamás (8000 Székesfehérvár, Zichy liget 9.) ügyvéd által képviselt [REDACTED] felperesnek – dr. Bohács Zsolt (6726 Szeged, Bérkert u. 54.) ügyvéd által képviselt Lombard Lízing Zrt. (6720 Szeged, Somogyi B. u. 19.) alperes ellen ingó kiadása iránti perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adja a a felperes birtokába a perrel érintett [REDACTED] forgalmi rendszámú [REDACTED] alvázszerű Opel Vectra kombi, Z19DTH motorszámú gépjármű törzskönyvét.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek egyrészt 21.000,- (huszonegyezer), másrészt további 30.000,- forint és ennek 27% mértékű ÁFA-val növelt összegű, 38.100,- (harmincnyolcezer-egyszáz) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Székesfehérvári Törvényszékhez címzett, de a Székesfehérvári Járásbíróságnál 3 példányban benyújtott fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

A bíróság a felek előadása, a P.21.690/2015. számú ügy iratai, valamint a jelen per iratai és okiratai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Az alperes jogelődje a Lombard Finanszírozási Zrt. és a felperes között 2008. február 13-án kölcsönszerződés jött létre egy Opel Vectra típusú gépjármű megvásárlását érintően azzal a tartalommal, hogy az alperesi jogelőd pénzügyi intézet 3.000.000,- forint kölcsönt nyújtott a felperesnek. Opció szerződés is létrejött a kölcsönszerződés mellett. Ebben a szerződő felek megállapodtak, rögzítették, hogy fizetési kötelezettség terheli a felperest a kölcsönbe adóval szemben.

Az Opció szerződés 3-as pontja szerint a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségei biztosítására, beleértve a fizetési kötelezettség késedelmes teljesítése miatt felszámított kamatokat és egyéb járulékokat is, vételi jogot alapítottak a hitelező, tehát a kölcsön adó javára a felperes tulajdonát és a kölcsönszerződéssel érintett gépjárműre.

Az opciós szerződés 4-es pontja szerint a vételi jogot a szerződés aláírásától számított 5 év időtartamra, de legfeljebb addig az időpontig gyakorolhatta a hitelező, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozást maradéktalanul nem teljesíti a kölcsönvevő. A hitelező javára a vételi jog biztosítása tárgyában elidegenítési és terhelési tilalmat kötöttek ki a szerződő felek.

A kölcsönszerződést a jogelőd pénzügyintézet 2015. június 08-ai keltezéssel 2015. július 01. napjára felmondta. A felmondásban a felmondás napjáig esedékessé vált meg nem fizetett tartozás összegét 257.754,- forint, a szerződés megszűnésének napjával esedékessé váló tartozás összegét pedig 799.820,- forint összegben határozta meg. A felmondásban egyúttal a vételi jog gyakorlását is bejelentette, felszólította a felperest a gépjármű birtokba adására.

A jogelőd felmondó és opciós jog gyakorlását bejelentő okiratát a felperes kézhez vette, a gépjárművet ennek ellenére jelenleg is birtokában tartja.

A felperes a pontosított keresetében (2017. április 21-ei keltezésű, iratok között 22. sorszámú felperesi beadvány) kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest a perrel érintett gépjármű törzskönyvének kiadására és marasztalja az alperest a perkielcségeiben.

Közölte, hogy az alperes jogelődje a Lombard Finanszírozási Zrt. és közte kölcsönszerződés jött létre a perrel érintett Opel Vectra típusú gépjármű tárgyában 2008. február 13-án. Közölte, hogy a kölcsönszerződés alapján 3.000.000,- forint kölcsönt kapott az alperes jogelődjétől. Opciós szerződés is létrejött a kölcsönszerződés mellett, azzal a tartalommal, hogy az opciós szerződéssel abban állapodtak meg, hogy egyrészt rögzítették, hogy fizetési kötelezettség terheli őt a kölcsönbe adóval szemben. Az opciós szerződés 3-as pontja szerint a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségei biztosítására, beleértve a fizetési kötelezettség késedelmes teljesítése miatt felszámított kamatoakat, esetlegesen felmerülő végrehajtási költségeket, vételi jogot alapítottak a hitelező javára a tulajdonát képező hitel tárgyra. Az opciós szerződés 4-es pontja szerint a vételi jogot a szerződés aláírásától számított 5 év időtartamra, de legfeljebb addig az időpontig gyakorolhatja a hitelező, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozást maradéktalanul nem teljesíti. A hitelező javára a vételi jog biztosítására a gépjármű tekintetében elidegenítés és terhelési tilalmat kötöttek ki.

A felperes a keresetében hivatkozott egy eseti döntésre, amelyben végül a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.V.21.971/2015/6. sorszám alatt a 2016. július 05-ei ítéletében a jogerős ítélet hatályában fenntartotta. A jogerős ítélet pedig azon ügyben az I. fokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte azon ügy alperesét arra, hogy a perrel érintett gépjármű törzskönyvét adja ki a felperes részére. Ítéletével pótolta továbbá az azon ügyben az alperesnek a perrel érintett gépjárműre, a gépjármű nyilvántartásba alperes javára bejegyzett opciós jog törlésére irányuló hozzájáruló nyilatkozatát.

A felperes kifejtette, hogy a Kúria a jogerős ítéletében lényegében azt fejtette ki, hogy egymásra épülő kötelezettségként csak az opció, valamint az elidegenítés és terhelési tilalom kikényszeríthetősége érdekében került a törzskönyv a hitelező alperes birtokába. Az adott kikötés ugyanis egyrészt szoros kapcsolatban áll az opciós jog, illetve

elidegenítési és terhelési tilalom biztosításával, másrészt megfogalmazását illetően is járulékos jellegű, azaz jogi sorsa osztja az elsődleges biztosítékok sorsát. E biztosítékok pedig megszűntek az opciós jog gyakorlására nyitva álló határidő leteltére és az adásvételi szerződés hatálytalanságára tekintettel.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Kifejtette, hogy a kölcsönszerződésben nem szabályozott kérdéseket a szerződés elválaszthatatlan részét képező üzletszabályzat tartalmazza, amely üzletszabályzat megismerését, elfogadását a kölcsönbe vevő, azaz a felperes a teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt kölcsönszerződés aláírásával elismerte, így a szerződéskötéskor hatályos Ptk. 205/B. § (1) bekezdése értelmében az üzletszabályzat a felek közötti kölcsönszerződés részévé vált. A Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdés alapján az üzletszabályzat a felek közös megállapodásával a szerződés részévé vált, az a szerződés tartalmát képezi. A felvett hitelnek a fedezete az a gépjármű, amelynek a megvásárlása a felvett kölcsönből történ. Erre való tekintettel az egyedi kölcsönszerződés létrejöttével egyidejűleg a hitelező, mint jogosult és a kölcsönvevő, mint kötelezett között megkötésre került az úgynevezett opciós szerződés. A személyi kölcsön 2. pontja szerint a felperes az aláírásával az üzletszabályzat rendelkezéseit magára nézve kötelezőnek ismerte el.

Közölte, hogy jelen perbeli esetben az üzletszabályzat fizikailag is egységet alkot az egyedi kölcsönszerződéssel, azaz a szerződés és az üzletszabályzat fizikailag egyesített, folytatólagos okiratban található. Közölte, hogy számos jogerős döntés megállapította, hogy az egyedi kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képezi az üzletszabályzat. Közölte, hogy a szerződés kötéskor hatályos üzletszabályzat utóbb módosításra került. Csatolta a módosított üzletszabályzatot, amelynek első oldalán kiemelt preambulum 1-2. részben jelzett módosítások beiktatására törvényi előírások kötelezték (2009. évi XIII-as, és 2009. évi CL-es törvény). A módosítás minden pénzügyi intézmény kötelezettsége volt, a módosítás az ügyfelekre nézve hátrányt nem jelentett.

Kifejtette, hogy a Ptk. 200. § (1) bekezdése szerint a szerződés tartamát a felek szabadon állapítják meg. A Ptk. 2017. § (1) bekezdése szerint jogszabály a szerződéssel meghatározott alapot szabhat. A Ptk. 375. § (1) bekezdése alapján, ha a tulajdonos másnak vételi jogot (opciót) enged, a jogosult a dolgot egyoldalú nyilatkozatával megvásárolhatja. A vételi jogra vonatkozó megállapodás – a dolog és a vételár megjelölésével – írásba kell foglalni.

Kifejtette, hogy a Ptk. 2017. § (1) bekezdése szerint, jogszabályszerződéssel meghatározott alapot szabhat. Kifejtette, hogy jelen esetben a szerződő felek a vételi jogot alapító szerződést írásba foglalták. Az opciós szerződés a felek között az aláírás napjával érvényesen írásba foglalva létrejött. Előadta, hogy a felperes a fizetési kötelezettségét sem a szerződésben megadott határidő, sem a fizetési felszólításokban megjelölt póthatáridőre nem teljesítette, ezért a kölcsönszerződést 2015. július 01. napjára felmondta és egyben az opciós jogának gyakorlását bejelentette az opciós szerződés 8. pontja alapján. A felmondás következtében a felperesi tartozás egy összegben esedékessé vált és a felperes a perbeli gépkocsit köteles az alperes birtokába bocsátani. Megjegyzi, hogy ennek egyébként a mai napig sem tett eleget a felperes.

Közölte, hogy a Ptk. 112. § (1) bekezdése értelmében a tulajdonost megilleti az a jog, hogy a dolgot biztosítékkul adja, vagy más módon megterhelje, továbbá annak tulajdonjogát másra átruházza. Nincs akadálya annak, hogy a dolog tulajdonos a vételi jogot engedjen annak a hitelezőnek a javára, aki olyan személynek nyújtott hitelt, akire tekintettel vállalta ennek a biztosítéknak az adását. A jogszabály rendelkezései nem tiltják azt sem, hogy a tulajdonos a vagyontárgyat úgy kösse le biztosítékként, hogy feltételtől függő vételei jog engedésével a későbbi fizetés elmaradása esetére a dolog tulajdonjogának a megszerzését a hitelező számára lehetővé tegye.

Közölte, hogy a felperes hivatkozott az opciós jog érvényesítési határidejének leteltére, és e vonatkozásban azt adta elő, hogy a vételi jog beengedhető időtartama kapcsán a vételi jog több fajtája ismert, így beszélhetünk nyitott és zárt opcióról. Az 5 évnél hosszabb ideig tartó szerződés esetében az opciós jogra vonatkozó kikötés megfogalmazható jogszerűen úgynevezett zárt opcióként, oly módon, hogy a jogosult adott esetben csak a szerződés azonnali hatályú felmondásától számított meghatározott időn belül élhet a vételei joggal. És e körben több bírósági határozatra is utalt.

Kifejtette, hogy a perbeli esetben az üzletszabályzat IV/6. pontjában foglaltak alapján zárt opció került kikötésre a hitelező javára. A fenti üzletszabályzati rendelkezés egyértelműen rögzíti, hogy a hitelező az opciós jogát az opciós szerződésben kikötött feltételek beálltától kezdődően gyakorolhatja az opciós szerződésben kikötött időtartam alatt. A szerződésben rögzítésre került, hogy a hitelező a vételi jogát abban az esetben gyakorolhatja, ha a kölcsönbe vevő a kölcsönszerződésben megjelölt bármely esedékességi időpontban, akár részben, vagy egészben nem tesz eleget valamely fizetési kötelezettségének, továbbá, ha a kölcsönszerződés bármely oknál fogva felmondásra kerül. A perbeli esetben tehát zárt opcióról van szó, ekként a szerződésben rögzített 5 éves időtartam a szerződésben kikötött feltételtől számít. A szerződés felmondására és az opciós jog gyakorlására 2015. június 08. napján került sor, így az 5 éves határidő ekkortól kezdődik. Csatolta a szerződésre vonatkozó felmondást is.

Kifejtette, megítélése szerint alaptalan az a felperesi hivatkozás, miszerint az opciós jog érvényesítési határideje lejárt amiatt, hogy a szerződéskötéstől számított 5 év eltelt. Előadta, hogy a szerződéskötéskor hatályos üzletszabályzat III/9. pontja, valamint annak módosított változata IV/7. pontja értelmében a hitelező csak abban az esetben köteles a gépjármű törzskönyvét kiadni, éppen a gépjármű biztosítéki funkciójából adódóan, ha a kölcsönbe vevő valamennyi fizetési kötelezettségét teljesítette.

Kifejtette, e szerződéses rendelkezés egyértelműen fogalmaz, azaz a kölcsönszerződésben foglalt valamennyi kötelezettség teljesítése nem jelenthet mást, mint hogy a szerződésben kikötött eredeti futamidő szerinti, a szerződésben és üzletszabályzatban rögzített teljes tartozás maradéktalan megfizetése megtörténik.

Hivatkozott egy a Szegedi Törvényszék 2.Pf.20.026/2014/3. számú jogerős ítéletében foglaltakra, amely hasonló esetben megállapította, hogy a hitelező jogosan tartja birtokban a törzskönyvet.

Az alperes az érdemi ellenkérelmében több olyan, különböző bíróságok által hozott bíróságok által hozott jogerős ítéletekre is hivatkozott, amelyet megítélése szerint a

perrel lényegébe azonos tárgyú tényállás mellett akként rendelkeztek, hogy a hitelező jogosult birtokban tartani a törzskönyvet.

A bíróság álláspontja szerint a felperes pontosított keresete az alábbiak szerint alapos, az alperes ellenkérelme, védekezése az alábbiak szerint alaptalan.

A bíróságnak összességében abban a kérdésben kellett állást foglalni, vajon miként kell értelmezni az alperesi jogelőd, illetve a felperes által kötött szerződést, szerződéseket abban az értelemben véve, amennyiben a kölcsönszerződésből eredően a felperesnek fennálló tartozása keletkezik, illetve keletkezett és a kölcsönszerződés felmondásra került, az alperesi jogelőd egy összegben lejárttá tette a felperesi tartozást, az alperesi jogelőd, illetve az alperes meddig az időpontig tarthatja birtokában a szerződések alapján birtokába került felperesi tulajdont képező gépjármű törzskönyvét.

A törzskönyvet az alperesi jogelőd, illetve az alperes mindaddig a birtokában tarthatja-e, amíg a kölcsönszerződésből eredő fennálló tartozása a felperesnek fennáll, avagy a kölcsönszerződés, illetve az egy napon létrejött opciós szerződés megkötésétől számított 5 évig.

Az alperes jogelőd, felperes által sem vitatottan felmondta a kölcsönszerződést és élt opciós jogával. A kölcsönszerződés felmondására 2015. június 08-án került sor, a felmondásban jelentette be az alperes az opciós jog gyakorlását. A felmondásban egyébként az alperes azt is rögzítette, hogy amennyiben 338.486,- forintot 2015. július 01-ig a felperes megfizet, visszamondja a felmondást. A peres eljárás során arra nézve adat nem merült fel, hogy a felperesi álláspont a kölcsönszerződésből eredő tartozása kapcsán az lenne, hogy megítélése szerint a kölcsönszerződés felmondásának időpontjában nem állt fenn tartozása, illetve tartozása időközben maradéktalanul megfizetést nyert volna. Ilyen jellegű adat, tény, előadást és bizonyítást sem nyert. E tekintetben a jelenleg rendelkező adatok alapján az állapítható meg, felperesnek jelenleg is van fennálló tartozása kölcsönszerződés alapján az alperessel szemben.

A bíróság megítélése szerint sem az üzletszabályzatból, sem a szerződésből, vagy más, a felek általi rendelkezéséből nem állapítható meg az, hogy az alperes javára önálló biztosítékként került volna megfogalmazásra a törzskönyv birtoklása. Azaz a bíróság megítélése szerint a vételi jog, valamint az elidegenítés és terhelési tilalom kikényszeríthetősége érdekében került a törzskönyv a hitelező alperes birtokába.

Ezt pedig azt jelenti, hogy mivel a szerződéskötéskor hatályos jogszabályi rendelkezések szerint (rég Ptk. 374. § (1) és (2) bekezdése szerint a vételit jogot legfeljebb 5 évre lehetett érvényesen kikötni és az ezzel ellentétes megállapodás semmis, a bíróság megítélése szerint az alperes már nem tarthatja birtokában a felperes tulajdonában álló gépjármű törzskönyvét, azaz a törzskönyv alperesi birtokban tartására vonatkozó járulékos jellegű kikötés (mely jogi sorsa osztja az elsődleges biztosítékok sorsát) alapján az alperes köteles a felperes birtokába adni a törzskönyvet.

A régi Ptk. 200. § (1) bekezdése szerint a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha a jogszabály nem tiltja. A bíróság megítélése szerint a kölcsönszerződés

egyedi részeinek megfogalmazásából, illetve a kölcsönszerződés részévé vált általános szerződési feltételekből egyértelműen ki kellett volna tűnnie annak, hogy a gépjármű törzskönyvének alperesi birtokban tartási jogosultsága mindaddig fennáll, amíg a felperesnek tartozása áll fenn a kölcsönszerződésből eredően. Ilyen jellegű kikötés, megfogalmazás, szerződési akarat azonban a peres iratok közé becsatolt szerződésből, általános szerződési feltételekből nem derül, illetve nem állapítható meg.

A bíróság a fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A bíróság az 1952. évi III. törvény 78. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § alapján kötelezte a pereszes alperest perköltség megfizetésére. A perköltséget a bíróság mérlegeléssel állapította meg.

Székesfehérvár, 2017. május 10.

Dr. Lönhárd István s.k.
bíró

A kiadmány hitelével:
Bognár Jánosné tisztv.